

Εvangile selon Saint Luc

Chapitre 1

¹επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διγηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων ²καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου ³εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε ⁴ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθης λογων την ασφαλειαν ⁵εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου βασιλεως της ιουδαιας ιερεις τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και γυνη αυτω εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβετ ⁶ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι εναντιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι ⁷και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι ην [η] ελισαβετ στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν ⁸εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου ⁹κατα το εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου ¹⁰και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος ¹¹ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος ¹²και εταραχθη ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον ¹³ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην ¹⁴και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γενεσει αυτου χαρησονται ¹⁵εσται γαρ μεγας ενωπιον κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου ¹⁶και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων ¹⁷και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον ¹⁸και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης ¹⁹και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα ²⁰και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσας τοις λογοις μου οτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων ²¹και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν εν τω ναω αυτον ²²εξελθων δε ουκ εδυνατο λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος ²³και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου ²⁴μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα ²⁵οτι ουτως μοι πεποιηκεν κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν ονειδος μου εν ανθρωποις ²⁶εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ απο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρεθ ²⁷προς παρθενον εμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ ²⁸και εισελθων προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ²⁹η δε επι τω λογω διεταραχθη και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος ³⁰και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω ³¹και ιδου συλλημψη εν γαστρι και τεξι υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν ³²ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ του πατρος αυτου ³³και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος ³⁴ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω ³⁵και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου ³⁶και ιδου ελισαβετ η συγγενις σου και αυτη συνειληφεν υιον εν γηρει αυτης και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα ³⁷οτι ουκ αδυνατησει παρα του θεου παν ρημα ³⁸ειπεν δε

μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος³⁹ αναστασα δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα⁴⁰ και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ⁴¹ και εγενετο ως ηκουσεν τον ασπασμον της μαριας η ελισαβετ εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβετ⁴² και ανεφωνησεν κραυγη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου⁴³ και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς εμε⁴⁴ ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια μου⁴⁵ και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου⁴⁶ και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον⁴⁷ και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου⁴⁸ οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι⁴⁹ οτι εποιησεν μοι μεγαλα ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου⁵⁰ και το ελεος αυτου εις γενεας και γενεας τοις φοβουμενοις αυτον⁵¹ εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων⁵² καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους⁵³ πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους⁵⁴ αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεους⁵⁵ καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα⁵⁶ εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ως μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης⁵⁷ τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον⁵⁸ και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη⁵⁹ και εγενετο εν τη ημερα τη ογδοη ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν⁶⁰ και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης⁶¹ και ειπαν προς αυτην οτι ουδεις εστιν εκ της συγγενειας σου ος καλειται τω ονοματι τουτω⁶² ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτο⁶³ και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες⁶⁴ ανεωχθη δε το στομα αυτου παρακρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον⁶⁵ και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα⁶⁶ και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και γαρ χειρ κυριου ην μετ αυτου⁶⁷ και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και επροφητευσεν λεγων⁶⁸ ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου⁶⁹ και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν οικω δαυιδ παιδος αυτου⁷⁰ καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων απ αιωνος προφητων αυτου⁷¹ σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας⁷² ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου⁷³ ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν⁷⁴ αφοβως εκ χειρος εχθρων ρυσθεντας λατρευειν αυτω⁷⁵ εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασαις ταις ημεραις ημων⁷⁶ και συ δε παιδιον προφητης υπιστου κληθηση προπορευση γαρ ενωπιον κυριου ετοιμασαι οδους αυτου⁷⁷ του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων⁷⁸ δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επισκεψεται ημας ανατολη εξ υψους⁷⁹ επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης⁸⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ

Chapitre 2

¹εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην ²αυτη απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου ³και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την εαυτου πολιν ⁴ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρεθ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ ⁵απογραψασθαι συν μαριαμ τη εμνηστευμενη αυτω ουση εγκυω ⁶εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην ⁷και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν φατη η διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι ⁸και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων ⁹και αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαν ¹⁰και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω ¹¹οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ ¹²και τουτο υμιν σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον και κειμενον εν φατη ¹³και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αινουντων τον θεον και λεγοντων ¹⁴δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκιας ¹⁵και εγενετο ως απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι οι ποιμενες ελαλουν προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτου το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν ¹⁶και ηλθαν σπευσαντες και ανευραν την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατη ¹⁷ιδοντες δε εγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου ¹⁸και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους ¹⁹η δε μαρια παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²⁰και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους ²¹και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλλημφθηναι αυτον εν τη κοιλια ²²και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μουσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω ²³καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται ²⁴και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν τω νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νοσσοις περιστερων ²⁵και ιδου ανθρωπος ην εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον ²⁶και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν [η] αν ιδη τον χριστον κυριου ²⁷και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου ²⁸και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ²⁹νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ³⁰οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ³¹ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων ³²φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ³³και ην ο πατηρ αυτου και η μητηρ θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου ³⁴και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον ³⁵και σου αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι ³⁶και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις ζησασα μετα ανδρος ετη επτα απο της παρθενιας αυτης ³⁷και αυτη χηρα εως ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο του ιερου νηστειαις και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν ³⁸και αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω θεω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν ιερουσαλημ ³⁹και ως ετελεσαν παντα τα κατα τον νομον κυριου επεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις πολιν εαυτων ναζαρεθ ⁴⁰το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πληρουμενον σοφια και χαρις θεου ην επ αυτο ⁴¹και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα ⁴²και οτε εγενετο

ετων δωδεκα αναβαινοντων αυτων κατα το εθος της εορτης ⁴³και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνωσαν οι γονεις αυτου ⁴⁴νομισαντες δε αυτον ειναι εν τη συνοδια ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενευσιν και τοις γνωστοις ⁴⁵και μη ευροντες υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ αναζητουντες αυτον ⁴⁶και εγενετο μετα ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους ⁴⁷εξιستانτο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου ⁴⁸και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και ειπεν προς αυτον η μητηρ αυτου τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου και εγω οδυνωμενοι ζητουμεν σε ⁴⁹και ειπεν προς αυτους τι οτι εζητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με ⁵⁰και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις ⁵¹και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρεθ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα εν τη καρδια αυτης ⁵²και ιησους προεκοπτεν τη σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

Chapitre 3

¹εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος της ιουρραιας και τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος ²επι αρχιερεως αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω ³και ηλθεν εις πασαν περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁴ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁵πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειας και αι τραχειαι εις οδους λειας ⁶και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου ⁷ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ⁹ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον [καλον] εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹⁰και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησωμεν ¹¹αποκριθεις δε ελεγεν αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω ¹²ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπαν προς αυτον διδασκαλε τι ποιησωμεν ¹³ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε ¹⁴επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες τι ποιησωμεν και ημεις και ειπεν αυτοις μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων ¹⁵προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτος ειη ο χριστος ¹⁶απεκρινατο λεγων πασιν ο ιωαννης εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹⁷ου το πτυον εν τη χειρι αυτου διακαθαραι την αλωνα αυτου και συναγαγειν τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹⁸πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον ¹⁹ο δε ηρωδης ο τετραρχης ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης ²⁰προσεθηκεν και τουτο επι πασιν κατεκλεισεν τον ιωαννην εν φυλακη ²¹εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον ²²και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ως περιστεραν επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα ²³και αυτος ην ιησους αρχομενος ωσει ετων τριακοντα ων υιος ως ενομιζετο ιωσηφ του ηλι ²⁴του μαθθατ του λευι του μελχι του ιανναι του ιωσηφ ²⁵του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι ²⁶του μααθ του ματταθιου του σεμειν του ιωσηφ του ιωδα ²⁷του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι ²⁸του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμαδαμ του ηρ ²⁹του ιησου του ελιεζερ του ιωριμ του μαθθατ του λευι ³⁰του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναμ του ελιακιμ ³¹του μελεα του μεννα του ματταθα του ναθαμ του δαυιδ ³²του ιεσσαι του ιωβηδ του βοος του σαλα του ναασσων ³³του αδμιν του αρνι του εσρωμ του φαρες του ιουδα ³⁴του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ ³⁵του σερουχ του ραγαν του φαλεκ του εβερ του σαλα ³⁶του καιναμ του αρφαζαδ του σημ του νωε του λαμεχ ³⁷του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρετ του μαλελεηλ του καιναμ ³⁸του ενωσ του σθη του αδαμ του θεου

Chapitre 4

¹Ιησους δε πληρης πνευματος αγιου υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εν τη ερημω ²ημερας τεσσερακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθειςων αυτων επεινασεν ³ειπεν δε αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος ⁴και απεκριθη προς αυτον ο ιησους γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος ⁵και αναγαγων αυτον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου ⁶και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην ⁷συ ουν εαν προσκνησης ενωπιον εμου εσται σου πασα ⁸και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω γεγραπται κυριον τον θεον σου προσκνησεις και αυτω μονω λατρευσεις ⁹ηγαγεν δε αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν [αυτω] ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω ¹⁰γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε ¹¹και οτι επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκομησιν προς λιθον τον ποδα σου ¹²και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ¹³και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου ¹⁴και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου ¹⁵και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο παντων ¹⁶και ηλθεν εις ναζαρα ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωσαι ¹⁷και επεδοθη αυτω βιβλιον του προφητου ησαιου και ανοιξας το βιβλιον ευρεν [τον] τοπον ου ην γεγραμμενον ¹⁸πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει ¹⁹κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον ²⁰και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και παντων οι οφθαλμοι εν τη συναγωγη ησαν ατενιζοντες αυτω ²¹ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων ²²και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχι υιος εστιν ιωσηφ ουτος ²³και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εις την καφαρναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου ²⁴ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου ²⁵επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος ετη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην ²⁶και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνιας προς γυναικα χηραν ²⁷και πολλοι λεπροι ησαν εν τω ισραηλ επι ελισαιου του προφητου και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη ναιμαν ο συρος ²⁸και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα ²⁹και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρουσ του ορους εφ ου η πολις ωκοδομητο αυτων ωστε κατακρημνισαι αυτον ³⁰αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο ³¹και κατηλθεν εις καφαρναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν ³²και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου ³³και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη ³⁴εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου ³⁵και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε απ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον ³⁶και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαουν προς αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται ³⁷και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου ³⁸αναστας δε απο της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης ³⁹και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις ⁴⁰δυνοντος δε του ηλιου απαντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις

ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιτιθεις εθεραπευεν αυτους
⁴¹εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου και
επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδειςαν τον χριστον αυτον ειναι ⁴²γενομενης δε ημερας
εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και
κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων ⁴³ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις
πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι επι τουτο απεσταλην ⁴⁴και ην
κηρυσσων εις τας συναγωγας της ιουδαιας

Chapitre 5

¹εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω και ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ ²και ειδεν πλοια δυο εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις απ αυτων αποβαντες επλυνον τα δικτυα ³εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην σιμωνος ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον καθισας δε εκ του πλοιου εδιδασκεν τους οχλους ⁴ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμονα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν ⁵και αποκριθεις σιμων ειπεν επιστατα δι ολης νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω τα δικτυα ⁶και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρησσετο δε τα δικτυα αυτων ⁷και κατενευσαν τοις μετοχοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντας συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα ⁸ιδων δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι κυριε ⁹θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων ων συνελαβον ¹⁰ομοιως δε και ιακωβον και ιωαννην υιους ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμονα ιησους μη φοβου απο του νυν ανθρωπους εση ζωγων ¹¹και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες παντα ηκολουθησαν αυτω ¹²και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρας ιδων δε τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ¹³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου ¹⁴και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθως προσεταξεν μωυσης εις μαρτυριον αυτοις ¹⁵διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι απο των ασθeneiων αυτων ¹⁶αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενος ¹⁷και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ και δυναμις κυριου ην εις το ιασθαι αυτον ¹⁸και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον ος ην παραλελυμενος και εξητουον αυτον εισενεγκειν και θειναι [αυτον] ενωπιον αυτου ¹⁹και μη ευροντες ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου ²⁰και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ²¹και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματαις και οι φαρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος ος λαλει βλασφημιας τις δυναται αμαρτιας αφειναι ει μη μονος ο θεος ²²επιγνους δε ο ιησους τους διαλογισμους αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιας υμων ²³τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειρε και περιπατει ²⁴ινα δε ειδητε οτι ο υιος του ανθρωπου εξουσιαν εχει επι της γης αφιεναι αμαρτιας ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειρε και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου ²⁵και παραχημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφ ο κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον ²⁶και εκστασις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι ²⁸και καταλιπων παντα αναστας ηκολουθει αυτω ²⁹και εποιησεν δοχην μεγαλην λευις αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος πολυς τελωνων και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ³⁰και εγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματαις αυτων προς τους μαθητας αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ³¹και αποκριθεις [ο] ιησους ειπεν προς αυτους ου χριειαν εχουσιν οι υγιαινοντες ιατρου αλλα οι κακως εχοντες ³²ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ³³οι δε ειπαν προς αυτον οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ³⁴ο δε ιησους ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευσαι ³⁵ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις ³⁶ελεγεν δε και παραβολην

προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα απο ιματιου καινου σχισας επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μη γε και το καινον σχισει και τω παλαιω ου συμφωνησει το επιβλημα το απο του καινου ³⁷και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη γε ρηξει ο οινος ο νεος τους ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ³⁸αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον ³⁹[ουδεις πινω παλαιον θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστος εστιν]

Chapitre 6

¹εγενετο δε εν σαββατω διαπορευεσθαι αυτον δια σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου και ησθιον τους σταχυας ψωχοντες ταις χερσιν ²τινες δε των φαρισαιων ειπαν τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν τοις σαββασιν ³και αποκριθεις προς αυτους ειπεν [ο] ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου ⁴[ως] εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως λαβων εφαγεν και εδωκεν τοις μετ αυτου ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις ⁵και ελεγεν αυτοις κυριος εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου ⁶εγενετο δε εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην ανθρωπος εκει και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁷παρετηρουντο δε αυτον οι γραμματαις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευει ινα ευρωσιν κατηγορειν αυτου ⁸αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων ειπεν δε τω ανδρι τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειρε και στηθι εις το μεσον και αναστας εστη ⁹ειπεν δε [ο] ιησους προς αυτους επερωτω υμας ει εξεστιν τω σαββατω αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η απολεσαι ¹⁰και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και απεκατεσταθη η χειρ αυτου ¹¹αυτοι δε επλησθησαν ανοιας και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησαιεν τω ιησου ¹²εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξελθειν αυτον εις το ορος προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου ¹³και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν ¹⁴σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου και ιακωβον και ιωαννην και φιλιππον και βαρθολομαιον ¹⁵και μαθθαιον και θωμαν [και] ιακωβον αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην ¹⁶και ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωθ ος εγενετο προδοτης ¹⁷και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος πολυς μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος [6 18] οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων ¹⁸και οι ενοχλουμενοι απο πνευματων ακαθαρτων εθεραπευοντο ¹⁹και πας ο οχλος εξητουσιν απεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας ²⁰και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου ²¹μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε ²²μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου ²³χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων ²⁴πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων ²⁵ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι νυν οτι πεινασετε ουαι οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε ²⁶ουαι οταν καλως υμας ειπωσιν παντες οι ανθρωποι κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων ²⁷αλλα υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλως ποιειτε τοις μισουσιν υμας ²⁸ευλογειτε τους καταρωμενους υμας προσευχεσθε περι των επηρεαζοντων υμας ²⁹τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης ³⁰παντι αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει ³¹και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ποιειτε αυτοις ομοιως ³²και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν ³³και [γαρ] εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν ³⁴και εαν δανισητε παρ ων ελπιζετε λαβειν ποια υμιν χαρις [εστιν] και αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανιζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα ³⁵πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανιζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους ³⁶γινεσθε οικτιρμονες καθως ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν ³⁷και μη κρινετε και ου μη κριθητε και μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε ³⁸διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον σεσαλευμενον υπερεκχυννομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων ω γαρ

μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν ³⁹ειπεν δε και παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον εμπεσουνται ⁴⁰ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου ⁴¹τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις ⁴²πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου εκβαλειν ⁴³ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε παλιν δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον ⁴⁴εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου σταφυλην τρυγωσιν ⁴⁵ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας προφερει το αγαθον και ο πονηρος εκ του πονηρου προφερει το πονηρον εκ γαρ περισσευματος καρδιας λαλει το στομα αυτου ⁴⁶τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω ⁴⁷πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος ⁴⁸ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρης δε γενομενης προσερηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην δια το καλως οικοδομησθαι αυτην ⁴⁹ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερηξεν ο ποταμος και ευθυς συνεπεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

Chapitre 7

¹επειδη επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλθεν εις καφαρναουμ ²εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων ημελλεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος ³ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου ⁴οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξη τουτο ⁵αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν ⁶ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν φιλους ο εκατονταρχης λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ικανος ειμι ινα υπο την στεγην μου εισελθης ⁷διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλα ειπε λογω και ιαθητω ο παις μου ⁸και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ⁹ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹⁰και υποστρεψαντες εις τον οικον οι πεμφθεντες ευρον τον δουλον υγαινοντα ¹¹και εγενετο εν τω εξης επορευθη εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου και οχλος πολυς ¹²ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως μονογενης υιος τη μητρι αυτου και αυτη ην χηρα και οχλος της πολεως ικανος ην συν αυτη ¹³και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε ¹⁴και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι ¹⁵και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου ¹⁶ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας ηγερθη εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου ¹⁷και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και παση τη περιχωρω ¹⁸και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων ¹⁹και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον κυριον λεγων συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν ²⁰α παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπαν ιωαννης ο βαπτιστης απεστειλεν ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν ²¹εν εκεινη τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο βλεπειν ²²και αποκριθεις ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται ²³και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ²⁴απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν προς τους οχλους περι ιωαννου τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ²⁵αλλα τι εξηλθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειασι εισιν ²⁶αλλα τι εξηλθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ²⁷ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ²⁸λεγω υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων ιωαννου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν ²⁹και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου ³⁰οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου ³¹τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι ³²ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις α λεγει ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν και ουκ εκλαυσατε ³³εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μη εσθιων αρτον μητε πινων οινον και λεγετε δαιμονιον εχει ³⁴εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων ³⁵και εδικαιωθη η σοφια απο παντων των τεκνων αυτης ³⁶ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις τον οικον του φαρισαιου κατεκλιθη ³⁷και ιδου γυνη ητις ην εν τη πολει αμαρτωλος και επιγνουςα οτι κατακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου ³⁸και στασα οπισω παρα τους ποδας αυτου

κλαιουσα τοις δακρυσιν ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσην και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειψεν τω μυρω ³⁹ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην [ο] προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν ⁴⁰και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε διδασκαλε ειπε φησιν ⁴¹δυο χρεοφειλεται ησαν δανιστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πενηκοντα ⁴²μη εχοντων αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων πλειον αγαπησει αυτον ⁴³αποκριθεις σιμων ειπεν υπολαμβάνω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας ⁴⁴και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ μοι επι ποδας ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν αυτης εξεμαξεν ⁴⁵φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας ⁴⁶ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν τους ποδας μου ⁴⁷ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτια αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ⁴⁸ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια ⁴⁹και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν ⁵⁰ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

Chapitre 8

¹και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ²και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθeneiων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει ³και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκουνουν αυτοις εκ των υπαρχοντων αυταις ⁴συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης ⁵εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο ⁶και ετερον κατεπεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα ⁷και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο ⁸και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁹επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου τις αυτη ειη η παραβολη ¹⁰ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωνα τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν ¹¹εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου ¹²οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουσαντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν ¹³οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστεουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται ¹⁴το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδονων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν ¹⁵το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη ¹⁶ουδεις δε λυχνον απασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας τιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως ¹⁷ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου μη γνωσθη και εις φανερον ελθη ¹⁸βλεπετε ουν πως ακουετε ος αν γαρ εχη δοθησεται αυτω και ος αν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου ¹⁹παρεγενετο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον ²⁰απηγγελη δε αυτω η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν θελοντες σε ²¹ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες ²²εγενετο δε εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησαν ²³πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον ²⁴προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη ²⁵ειπεν δε αυτοις που η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω ²⁶και κατεπλευσαν εις την χωραν των γερασηνων ητις εστιν αντιπερα της γαλιλαιας ²⁷εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν ανηρ τις εκ της πολεως εχων δαιμονια και χρονω ικανω ουκ ενεδυσατο ιματιον και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν ²⁸ιδων δε τον ιησουν ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε [του θεου] του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισης ²⁹παρηγγελλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις σνηραπακει αυτον και εδεσμευετο αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρησσω τα δεσμα ηλαυνετο απο του δαιμονιου εις τας ερημους ³⁰επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους τι σοι ονομα εστιν ο δε ειπεν λεγιων οτι εισηλθεν δαιμονια πολλα εις αυτον ³¹και παρεκαλουν αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν ³²ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενη εν τω ορει και παρεκαλεσαν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επιτρεψεν αυτοις ³³εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημου εις την λιμνην και απεπνιγη ³⁴ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγονος

εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους ³⁵εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξηλθεν ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας [του] ιησου και εφοβηθησαν ³⁶απηγγειλαν δε αυτοις οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις ³⁷και ηρωτησεν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γερασηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις πλοιον υπεστρεψεν ³⁸εδειτο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον λεγων ³⁹υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα σοι εποιησεν ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους ⁴⁰εν δε τω υποστρεφειν τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον ⁴¹και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιρος και ουτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου ⁴²οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον ⁴³και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις ουκ ισχυσεν απ ουδενος θεραπευθηναι ⁴⁴προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης ⁴⁵και ειπεν ο ιησους τις ο αψαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν ⁴⁶ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν εξεληλυθυιαν απ εμου ⁴⁷ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα ⁴⁸ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην ⁴⁹ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μηκετι σκυλλε τον διδασκαλον ⁵⁰ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω μη φοβου μονον πιστευσον και σωθησεται ⁵¹ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα συν αυτω ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα ⁵²εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ου γαρ απεθανεν αλλα καθευδει ⁵³και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν ⁵⁴αυτος δε κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρε ⁵⁵και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν ⁵⁶και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

Chapitre 9

¹συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν ²και απεστειλεν αυτοους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι ³και ειπεν προς αυτοους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδον μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε δυο χιτωνας εχειν ⁴και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε ⁵και οσοι αν μη δεχωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινασσετε εις μαρτυριον επ αυτους ⁶εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου ⁷ηκουσεν δε ηρωδης ο τετρααρχης τα γινομενα παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης ηγερθη εκ νεκρων ⁸υπο τινων δε οτι ηλιας εφανη αλλων δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ⁹ειπεν δε [ο] ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον ¹⁰και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις πολιν καλουμενην βηθσαιδα ¹¹οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και αποδεξαμενος αυτοους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρειαν εχοντας θεραπειας ιατο ¹²η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπαν αυτω απολυσον τον οχλον ινα πορευθεντες εις τας κυκλω κωμας και αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ¹³ειπεν δε προς αυτοους δοτε αυτοις φαγειν υμεις οι δε ειπαν ουκ εισιν ημιν πλειον η αρτοι πεντε και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα ¹⁴ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακιςχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτοους κλισιας ωσει ανα πεντηκοντα ¹⁵και εποιησαν ουτως και κατεκλιναν απαντας ¹⁶λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτοους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παραθειναι τω οχλω ¹⁷και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινιοι δωδεκα ¹⁸και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον κατα μονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτοους λεγων τινα με οι οχλοι λεγουσιν ειναι ¹⁹οι δε αποκριθεντες ειπαν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ²⁰ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι πετρος δε αποκριθεις ειπεν τον χριστον του θεου ²¹ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι λεγειν τουτο ²²ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ²³ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ερχεσθαι αρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ ημεραν και ακολουθειτω μοι ²⁴ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην ²⁵τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις ²⁶ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων ²⁷λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των αυτου εστηκοτων οι ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ²⁸εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι ²⁹και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων ³⁰και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωυσης και ηλιας ³¹οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην ημελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³²ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω ³³και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτοους απ αυτου ειπεν ο πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μιαν μωυσει και μιαν ηλια μη ειδως ο λεγει ³⁴ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιαζεν αυτοους εφοβηθησαν δε εν τω εισελθειν αυτοους εις την νεφελην ³⁵και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο εκλελεγμενος αυτου ακουετε ³⁶και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και

ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακαν ³⁷εγενετο δε τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνηνητησεν αυτω οχλος πολυς ³⁸και ιδου ανηρ απο του οχλου εβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενης μοι εστιν ³⁹και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μολις αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον ⁴⁰και εδεθητην των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν ⁴¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε ωδε τον υιον σου ⁴²ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου ⁴³εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις εποiei ειπεν προς τους μαθητας αυτου ⁴⁴θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων ⁴⁵οι δε ηγνουσιν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου ⁴⁶εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειη μεις των αυτων ⁴⁷ο δε ιησους ειδως τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιον εστησεν αυτο παρ εαυτω ⁴⁸και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εστιν μεγας ⁴⁹αποκριθεις δε ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων ⁵⁰ειπεν δε προς αυτον ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν ⁵¹εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναλημψεως αυτου και αυτος το προσωπον εστηρισεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ⁵²και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαριτων ως ετοιμασαι αυτω ⁵³και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ ⁵⁴ιδοντες δε οι μαθηται ιακωβος και ιωαννης ειπαν κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ⁵⁵στραφεις δε επετιμησεν αυτοις ⁵⁶και επορευθησαν εις ετεραν κωμην ⁵⁷και πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ⁵⁸και ειπεν αυτω [ο] ιησους αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ⁵⁹ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν επιτρεψον μοι πρωτον απελθοντι θαψαι τον πατερα μου ⁶⁰ειπεν δε αυτω αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου ⁶¹ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου ⁶²ειπεν δε [προς αυτον] ο ιησους ουδεις επιβαλων την χειρα επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν τη βασιλεια του θεου

Chapitre 10

¹μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος ετερους εβδομηκοντα [δυο] και απεστειλεν αυτους ανα δυο [δυο] προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου ημελλεν αυτος ερχεσθαι ²ελεγεν δε προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εργατας εκβαλη εις τον θερισμον αυτου ³υπαγετε ιδου αποστελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων ⁴μη βασταζετε βαλλαντιον μη πηραν μη υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασησθε ⁵εις ην δ αν εισελθητε οικιαν πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω ⁶και εαν εκει η υιος ειρηνης επαναπαησεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μη γε εφ υμας ανακαμψει ⁷εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν ⁸και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν ⁹και θεραπευετε τους εν αυτη ασθηνεις και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹⁰εις ην δ αν πολιν εισελθητε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε ¹¹και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων εις τους ποδας απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν η βασιλεια του θεου ¹²λεγω υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη ¹³ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημενοι μετενοησαν ¹⁴πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν ¹⁵και συ καφαρναουμ μη εως ουρανου υψωθηση εως του αδου καταβηση ¹⁶ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με ¹⁷υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα [δυο] μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσειται ημιν εν τω ονοματι σου ¹⁸ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα ¹⁹ιδου δεδωκα υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικησει ²⁰πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσειται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγγεγραπται εν τοις ουρανοις ²¹εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι τω αγιω και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ναι ο πατηρ οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου ²²παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι ²³και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε ²⁴λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδαν και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ²⁵και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζωνη αιωνιον κληρονομησω ²⁶ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεις ²⁷ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης καρδιας σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη ισχυι σου και εν ολη τη διανοια σου και τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁸ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθης τουτο ποιει και ζηση ²⁹ο δε θελων δικαιοσαι εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον ³⁰υπολαβων ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη ³¹κατα συγκυριαν δε ιερευς τις κατεβαινεν [εν] τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν ³²ομοιος δε και λευιτης κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν ³³σαμαριτης δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων εσπλαγχνισθη ³⁴και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου ³⁵και επι την αυριον εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι ³⁶τις τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας ³⁷ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν δε αυτω [ο] ιησους πορευου και συ ποιει ομοιος ³⁸εν δε τω πορευεσθαι αυτους αυτος εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο

αυτον εις την οικιαν ³⁹ και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαριαμ [η] και παρακαθεσθαισα προς τους ποδας του κυριου ηκουεν τον λογον αυτου ⁴⁰ η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπον ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται ⁴¹ αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο κυριος μαρθα μαρθα μεριμνας και θορυβαζη περι πολλα ⁴² ολιγων δε εστιν χρεια η ενος μαριαμ γαρ την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται αυτης

Chapitre 11

¹και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημας προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου ²ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου ³τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν ⁴και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ αυτοι αφιομεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον ⁵και ειπεν προς αυτους τις εξ υμων εξει φιλον και πορευεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους ⁶επειδη φιλος μου παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω ⁷κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι ⁸λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι φιλον αυτου δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσων χρηζει ⁹καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ¹⁰πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ¹¹τινα δε εξ υμων τον πατερα αιτησει ο υιος ιχθυν μη αντι ιχθυος οφιν αυτω επιδωσει ¹²η και αιτησει ων επιδωσει αυτω σκορπιον ¹³ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ [ο] εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον ¹⁴και ην εκβαλλων δαιμονιον κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι ¹⁵τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ¹⁶ετεροι δε πειραζοντες σημειον εξ ουρανου εζητουν παρ αυτου ¹⁷αυτος δε ειδως αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει ¹⁸ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια ¹⁹ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων κριται εσονται ²⁰ει δε εν δακτυλω θεου [εγω] εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ²¹οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου ²²επαν δε ισχυροτερος αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν ²³ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ²⁴οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον [τοτε] λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον ²⁵και ελθον ευρισκει [σχολαζοντα] σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ²⁶τοτε πορευεται και παραλαμβανει ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου επτα και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ²⁷εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαυσα τις φωνην γυνη εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους εθηλασας ²⁸αυτος δε ειπεν μενουν μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες ²⁹των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη γενεα πονηρα εστιν σημειον ζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα ³⁰καθως γαρ εγενετο [ο] ιωνας τοις νινευιταις σημειον ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη ³¹βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε ³²ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ³³ουδεις λυχνον απασ εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φως βλεπωσιν ³⁴ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σου οταν ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον ³⁵σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν ³⁶ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον μερος τι σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε ³⁷εν δε τω λαλησαι ερωτα αυτον φαρισαιος οπως αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν ³⁸ο δε φαρισαιος ιδων εθαυμασεν

οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου ³⁹ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας ⁴⁰αφρονες ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν ⁴¹πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν ⁴²αλλα ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη παρειναι ⁴³ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαις και τους ασπασμους εν ταις αγοραις ⁴⁴ουαι υμιν οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι οι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν ⁴⁵αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις ⁴⁶ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοις ⁴⁷ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους ⁴⁸αρα μαρτυρες εστε και συνευδοκειτε τοις εργασις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε ⁴⁹δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και διωξουσιν ⁵⁰ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκκεχυμενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης ⁵¹απο αιματος αβελ εως αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης ⁵²ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθατε και τους εισερχομενους εκωλυσατε ⁵³κακειθεν εξελθοντος αυτου ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινως ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων ⁵⁴ενεδρευοντες αυτον θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου

Chapitre 12

¹εν οἷς ἐπισυναχθεῖσιν τῶν μυριάδων τοῦ οὐλοῦ ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους ἠρξάτο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον προσεχετε εαυτοῖς ἀπο τῆς ζύμης ἧτις ἐστὶν ὑποκρισὶς τῶν φαρισαίων ²οὐδὲν δὲ συγκεκριμένον ἐστὶν ὁ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται καὶ κρυπτόν ὁ οὐ γνωσθήσεται ³ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται καὶ ὁ πρὸς τοὺς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμίαις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων ⁴λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσότερον τι ποιῆσαι ⁵ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τινὰ φοβηθῆτε φοβηθῆτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γένναν ναὶ λέγω ὑμῖν τοῦτον φοβηθῆτε ⁶οὐχὶ πεντεστρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐστὶν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ⁷ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πασαι ἠριθμῆνται μὴ φοβείσθε πολλῶν στρουθίων διαφερέτε ⁸λέγω δὲ ὑμῖν πας ὅς ἀνὴρ ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ⁹ὁ δὲ ἀρνησάμενος με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ¹⁰καὶ πας ὅς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται ¹¹ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας μὴ μεριμνήσητε πῶς [ἡ τι] ἀπολογησῆσθε ἡ τι εἶπητε ¹²τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἶπειν ¹³εἶπεν δὲ τῖς ἐκ τοῦ οὐλοῦ αὐτῷ διδάσκαλε εἶπε τῷ ἀδελφῷ μου μερισασθῆναι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν ¹⁴ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἀνθρώπε τῖς με κατέστησεν κριτὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς ¹⁵εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁρατε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονεξίας ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ¹⁶εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων ἀνθρώπου τίνος πλουσίου εὐφορήσεν ἡ χώρα ¹⁷καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω που συναξῶ τοὺς καρπούς μου ¹⁸καὶ εἶπεν τοῦτο ποιήσω καθελὼ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονα οἰκοδομήσω καὶ συναξῶ ἐκεῖ πάντα τὸν σίτον καὶ τὰ ἀγαθὰ μου ¹⁹καὶ ἐρωτῆ ψυχῇ μου ψυχὴ ἔχει πολλὰ ἀγαθὰ [κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ ἀναπαυοῦ φαγε πῖε] εὐφραίνου ²⁰εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ἀφ' ὧν ταυτὴ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου αἰτοῦσιν ἀπὸ σου ἃ δεῖ ἡτοίμασας τί ἐστὶ ²¹[οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν] ²²εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς [αὐτοῦ] διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν μὴ μεριμνατε τὴν ψυχὴν τί φαγῆτε μῆδὲ τὸ σῶμα [ὑμῶν] τί ἐνδύσῃσθε ²³ἡ γὰρ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδυμάτος ²⁴κατανοήσατε τοὺς κορακάς ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οἱ οὐκ ἐστὶν ταμίον οὐδὲ ἀποθήκη καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτοὺς πῶσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφερέτε τῶν πετεινῶν ²⁵τῖς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ προσθεῖναι πηχύν ²⁶εἰ οὐκ οὐδὲ ἐλαχιστὸν δύνασθε τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνατε ²⁷κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει οὐ κοπία οὐδὲ νηθεὶ λέγω δὲ ὑμῖν οὐδὲ σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δοξῇ αὐτοῦ περιεβαλετο ὡς ἐν τούτων ²⁸εἰ δὲ ἐν ἀγρῷ τὸν χορτὸν ὄντα σήμερον καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέξει πῶσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγοπίστοι ²⁹καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φαγῆτε καὶ τί πῖητε καὶ μὴ μετεωρίζεσθε ³⁰ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι ζητεῖτε τούτων ³¹πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ταῦτα προστεθήσεται ὑμῖν ³²μὴ φοβῆτε τὸ μικρὸν ποιμνίον ὅτι εὐδοκήσεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν ³³πώλησατε τὰ ὑπαρχόντα ὑμῶν καὶ δοτε ἐλεημοσύνην ποιήσατε εαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιούμενα θησαυρὸν ἀνεκλείπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅπου κλεπτὴς οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σὴς διαφθείρει ³⁴ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ καὶ ἡ καρδιὰ ὑμῶν ἐστὶ ³⁵ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζώσμεναι καὶ οἱ λυχνεὶ καιόμενοι ³⁶καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοι τὸν κύριον ἑαυτῶν ποτε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γαμῶν ἵνα ἐλθόντος καὶ κρουσαντος εὐθεῶς ἀνοιξῶσιν αὐτῷ ³⁷μακαριοὶ οἱ δούλοι ἐκεῖνοι οὗς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσει γρηγορούντας ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλίνει αὐτοὺς καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς ³⁸κάν ἐν τῇ δευτέρᾳ κἀν ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἐλθῆ καὶ εὐρὴ οὕτως μακαριοὶ εἰσὶν ἐκεῖνοι ³⁹τοῦτο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἡδεὶ ὁ οἰκοδεσποτὴς ποῖα ὥρα ὁ κλεπτὴς ἐρχεται ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ ⁴⁰καὶ ὑμεῖς γίνεσθε εἰτοιμοὶ ὅτι

η ώρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁴¹ειπεν δε ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας ⁴²και ειπεν ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος ο φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω [το] σιτομετριον ⁴³μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁴αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁵εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρξειται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι ⁴⁶ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων θησει ⁴⁷εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου αυτου και μη ετοιμασας η ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας ⁴⁸ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον ⁴⁹πυρ ηλθον βαλειν επι την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη ⁵⁰βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πως συνεχομαι εως ουτου τελεσθη ⁵¹δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον ⁵²εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν ενι οικω διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν ⁵³διαμερισθησονται πατηρ επι υιο και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατερα και θυγατηρ επι την μητερα πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν ⁵⁴ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε νεφελην ανατελλουσαν επι δυσμων ευθεως λεγετε οτι ομβρος ερχεται και γινεται ουτως ⁵⁵και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται ⁵⁶υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον καιρον δε τουτον πως ουκ οιδατε δοκιμαζειν ⁵⁷τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον ⁵⁸ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι [απ] αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδωσει τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλει εις φυλακην ⁵⁹λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως και το εσχατον λεπτον αποδως

Chapitre 13

¹παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων ²και αποκριθεις ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι ταυτα πεπονθασιν ³ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε ⁴η εκεινοι οι δεκαοκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι αυτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας τους ανθρωπους τους κατοικουντας ιερουσαλημ ⁵ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοησητε παντες ωσαυτως απολεισθε ⁶ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τις πεφυτευμενην εν τω αμπελωνι αυτου και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν ⁷ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη αφ ου ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινατι και την γην καταργει ⁸ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως ουτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια ⁹καν μεν ποιηση καρπον εις το μελλον ει δε μη γε εκκοψεις αυτην ¹⁰ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν ¹¹και ιδου γυνη πνευμα εχουσα ασθeneιας ετη δεκαοκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες ¹²ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθeneιας σου ¹³και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον ¹⁴αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω οτι εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν αυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου ¹⁵απεκριθη δε αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγων ποτιζει ¹⁶ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου ¹⁷και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου ¹⁸ελεγεν ουν τινη ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινη ομοιωσω αυτην ¹⁹ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου ²⁰και παλιν ειπεν τινη ομοιωσω την βασιλειαν του θεου ²¹ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον ²²και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιεροσολυμα ²³ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους ²⁴αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης θυρας οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν ²⁵αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα υμας ποθεν εστε ²⁶τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδαξας ²⁷και ερει λεγων υμιν ουκ οίδα ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες εργαται αδικιας ²⁸εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας δε εκβαλλομενους εξω ²⁹και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου ³⁰και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι ³¹εν αυτη τη ωρα προσηλθαν τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι ³²και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις αποτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι ³³πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ ³⁴ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε ³⁵ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων λεγω [δε] υμιν ου μη ιδητε με εως ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

Chapitre 14

¹και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων [των] φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον ²και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου ³και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων εξεστιν τω σαββατω θεραπευσαι η ου ⁴οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν ⁵και προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις φρεαρ πεσειται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν ημερα του σαββατου ⁶και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι προς ταυτα ⁷ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους ⁸οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου ⁹και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετα αισχνης τον εσχατον τοπον κατεχειν ¹⁰αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ερει σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον παντων των συνανακειμενων σοι ¹¹οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹²ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιης αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι αντικαλεσωσιν σε και γενηται ανταποδομα σοι ¹³αλλ οταν δοχην ποιης καλει πτωχους αναπειρους χωλους τυφλους ¹⁴και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων ¹⁵ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος οστις φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του θεου ¹⁶ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τις εποιει δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους ¹⁷και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν ¹⁸και ηρξαντο απο μιας παντες παραιτισται ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθων ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον ¹⁹και ετερος ειπεν ζευγη βοων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον ²⁰και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν ²¹και παραγενομενος ο δουλος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπειρους και τυφλους και χωλους εισαγαγε ωδε ²²και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ο επεταξας και ετι τοπος εστιν ²³και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε εις τας οδους και φραγμας και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη μου ο οικος ²⁴λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου ²⁵συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους ²⁶ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα εαυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι τε και την ψυχην εαυτου ου δυναται ειναι μου μαθητης ²⁷οστις ου βασταζει τον σταυρον εαυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης ²⁸τις γαρ εξ υμων θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην ει εχει εις απαρτισμον ²⁹ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται αυτω εμπαιζειν ³⁰λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι ³¹η τις βασιλευς πορευομενος ετερω βασιλει συμβαλειν εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευσεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν υπαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον ³²ει δε μη γε ετι αυτου πορρω οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα προς ειρηνην ³³ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται ειναι μου μαθητης ³⁴καλον ουν το αλας εαν δε και το αλας μωρανθη εν τινι αρτυθησεται ³⁵ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

Chapitre 15

¹ησαν δε αυτω εγγιζοντες παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου ²και διεγογγυζον οι τε φαρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις ³ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων ⁴τις ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εξ αυτων εν ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο ⁵και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους αυτου χαιρων ⁶και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοις συγαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος ⁷λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εν τω ουρανω εσται επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοις οιτινες ου χρειαν εχουσιν μετανοιας ⁸η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελως εως ου ευρη ⁹και ευρουσα συγκαλει τας φιλας και γειτονας λεγουσα συγαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα ¹⁰ουτως λεγω υμιν γινεται χαρα ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι ¹¹ειπεν δε ανθρωπος τις ειχεν δυο υιους ¹²και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι πατερδος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας ο δε διειλεν αυτοις τον βιον ¹³και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων παντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως ¹⁴δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρα κατα την χωραν εκεινην και αυτος ηρξατο υστερεισθαι ¹⁵και πορευθεις εκολληθη ενι των πολιτων της χωρας εκεινης και επεμψεν αυτον εις τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους ¹⁶και επεθυμει χορτασθηναι εκ των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω ¹⁷εις εαυτον δε ελθων εφη ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσευονται αρτων εγω δε λιμω ωδε απολλυμαι ¹⁸αναστας πορευσομαι προς τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου ¹⁹ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου ποιησον με ως ενα των μισθιων σου ²⁰και αναστας ηλθεν προς τον πατερα εαυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον ²¹ειπεν δε ο υιος αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου [ποιησον με ως ενα των μισθιων σου] ²²ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου ταχυ εξενεγκατε στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας ²³και φερετε τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν ²⁴οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν ην απολωλος και ευρεθη και ηρξαντο ευφραινεσθαι ²⁵ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιας και χορων ²⁶και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων επυνθανετο τι αν ειη ταυτα ²⁷ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγαινοντα αυτον απελαβεν ²⁸ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο δε πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον ²⁹ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι αυτου ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω ³⁰οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον σιτευτον μοσχον ³¹ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν ³²ευφρανθηναι δε και χαρησαι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και εξησεν και απολωλος και ευρεθη

Chapitre 16

¹ελεγεν δε και προς τους μαθητας ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου ²και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυνα ητι οικονομειν ³ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι ⁴εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω εκ της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους εαυτων ⁵και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεοφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου ⁶ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου ο δε ειπεν αυτω δεξαι σου τα γραμματα και καθισας ταχεως γραψον πενηκοντα ⁷επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου λεγει αυτω δεξαι σου τα γραμματα και γραψον ογδοηκοντα ⁸και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν ⁹και εγω υμιν λεγω εαυτοις ποιησατε φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπη δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας ¹⁰ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν ¹¹ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει ¹²και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το ημετερον τις δωσει υμιν ¹³ουδεις οικητης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ¹⁴ηκουον δε ταυτα παντα οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον ¹⁵και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιοунτες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου ¹⁶ο νομος και οι προφηται μεχρι ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται ¹⁷ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν ¹⁸πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει ¹⁹ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρως ²⁰πτωχος δε τις ονοματι λαζαρος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ειλικωμενος ²¹και επιθυμων χορτασθηναι απο των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι επελειχον τα ελκη αυτου ²²εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη ²³και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοις ορα αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου ²⁴και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη ²⁵ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι ²⁶και εν πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη δυνωνται μηδε εκειθεν προς ημας διαπερωσιν ²⁷ειπεν δε ερωτω σε ουν πατερ ινα πεμψης αυτον εις τον οικον του πατρος μου ²⁸εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου ²⁹λεγει δε αβρααμ εχουσιν μουσεα και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων ³⁰ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν ³¹ειπεν δε αυτω ει μουσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδ εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

Chapitre 17

¹ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου ανενδεκτον εστιν του τα σκανδαλα μη ελθειν πλην ουαι δι ου ερχεται ²λυσιτελει αυτω ει λιθος μυλικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση των μικρων τουτων ενα ³προσεχετε εαυτοις εαν αμαρτη ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω ⁴και εαν επτακις της ημερας αμαρτηση εις σε και επτακις επιστρεψη προς σε λεγων μετανωω αφησεις αυτω ⁵και ειπαν οι αποστολοι τω κυριω προσθες ημιν πιστιν ⁶ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω [ταυτη] εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν ⁷τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει αυτω ευθεως παρελθων αναπεσε ⁸αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εως φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ ⁹μη εχει χαριν τω δουλω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ¹⁰ουτως και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν ο ωφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν ¹¹και εγενετο εν τω πορευεσθαι εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσον σαμαρειας και γαλιλαιας ¹²και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν δεκα λεπροι ανδρες οι ανεστησαν πορρωθεν ¹³και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεησον ημας ¹⁴και ιδων ειπεν αυτοις πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν ¹⁵εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον ¹⁶και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαριτης ¹⁷αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουχ οι δεκα εκαθαρισθησαν οι [δε] εννεα που ¹⁸ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος ¹⁹και ειπεν αυτω αναστας πορευου η πιστις σου σεσωκεν σε ²⁰επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως ²¹ουδε ερουσιν ιδου ωδε η εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων εστιν ²²ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε ²³και ερουσιν υμιν ιδου εκει η ιδου ωδε μη [απελθητε μηδε] διωξητε ²⁴ωσπερ γαρ η αστραπη αστραπτουσα εκ της υπο τον ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου ²⁵πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης ²⁶και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου ²⁷ησθιον επινον εγαμουν εγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν παντας ²⁸ομοιως καθως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν ²⁹η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν παντας ³⁰κατα τα αυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται ³¹εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω ³²μνημονευετε της γυναικος λωτ ³³ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου περιποιησασθαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεσει ζωογονησει αυτην ³⁴λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης [μιας] ο εις παραλημφθησεται και ο ετερος αφεθησεται ³⁵εσονται δυο αληθουσαι επι το αυτο η μια παραλημφθησεται η δε ετερα αφεθησεται ³⁶ ³⁷και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα εκει και οι αετοι επισυναχθησονται

Chapitre 18

¹ελεγεν δε παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτους και μη εγκακειν
²λεγων κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος
³χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του
αντιδικου μου ⁴και ουκ ηθελεν επι χρονον μετα ταυτα δε ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου
φοβουμαι ουδε ανθρωπον εντρεπομαι ⁵δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην
εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υπωπιαζη με ⁶ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο
κριτης της αδικιας λεγει ⁷ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των
βοωντων αυτω ημερας και νυκτος και μακροθυμει επ αυτοις ⁸λεγω υμιν οτι ποιησει την
εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της
γης ⁹ειπεν δε και προς τινας τους πεποιθοτας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας
τους λοιπους την παραβολην ταυτην ¹⁰ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι εις
φαρισαιος και ο ετερος τελωνης ¹¹ο φαρισαιος σταθεις ταυτα προς εαυτον προσηυχετο ο θεος
ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως
ουτος ο τελωνης ¹²νηστευω δις του σαββατου αποδεκατεωω παντα οσα κτωμαι ¹³ο δε τελωνης
μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους επαραι εις τον ουρανον αλλ ετυπτεν το
στηθος εαυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω ¹⁴λεγω υμιν κατεβη ουτος
δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου παρ εκεινον οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε
ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹⁵προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απηται ιδοντες
δε οι μαθηται επετιμων αυτοις ¹⁶ο δε ιησους προσεκαλεσατο [αυτα] λεγων αφετε τα παιδια
ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁷αμην
λεγω υμιν ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁸και
επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω
¹⁹ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις [ο] θεος ²⁰τας εντολας
οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και
την μητερα ²¹ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξα εκ νεοτητος ²²ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτω
ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν [τοις]
ουρανοις και δευρο ακολουθει μοι ²³ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενηθη ην γαρ πλουσιος
σφοδρα ²⁴ιδων δε αυτον [ο] ιησους ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την
βασιλειαν του θεου εισπορευονται ²⁵ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρηματος βελονης
εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ειπαν δε οι ακουσαντες και τις
δυναται σωθηναι ²⁷ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα παρα τω θεω εστιν ²⁸ειπεν
δε ο πετρος ιδου ημεις αφεντες τα ιδια ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω
υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γυναικα η αδελφους η γονεις η τεκνα ενεκεν της
βασιλειας του θεου ³⁰ος ουχι μη λαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω
ερχομενω ζων αιωνιον ³¹παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτους ιδου αναβαινομεν
εις ιερουσαλημ και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του
ανθρωπου ³²παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και
εμπτυσθησεται ³³και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται
³⁴και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ
εγνωσκον τα λεγομενα ³⁵εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα
την οδον επαιτων ³⁶ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο ³⁷απηγγειλαν
δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται ³⁸και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με
³⁹και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιγησιν αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ
ελεησον με ⁴⁰σταθεις δε ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου
επηρωτησεν αυτον ⁴¹τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεπω ⁴²και ο ιησους ειπεν
αυτω αναβλεψον η πιστις σου σεσωκεν σε ⁴³και παραχημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω
δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω

Chapitre 19

¹και εισελθων διηρχετο την ιεριχω ²και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνης και αυτος πλουσιος ³και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην ⁴και προδραμων εις το εμπροσθεν ανεβη επι συκομορεαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι ⁵και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας [ο] ιησους ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι ⁶και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων ⁷και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι ⁸σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημισια μου των υπαρχοντων κυριε [τοις] πτωχοις διδωμι και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν ⁹ειπεν δε προς αυτον [ο] ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ [εστιν] ¹⁰ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος ¹¹ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς ειναι ιερουσαλημ αυτον και δοκειν αυτους οτι παρακλημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι ¹²ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι ¹³καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους πραγματευσασθαι εν ω ερχομαι ¹⁴οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας ¹⁵και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις δεδωκει το αργυριον ινα γνοι τι διεπραγματευσαντο ¹⁶παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου δεκα προσηργασατο μνας ¹⁷και ειπεν αυτω ευγε αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων ¹⁸και ηλθεν ο δευτερος λεγων η μνα σου κυριε εποιησεν πεντε μνας ¹⁹ειπεν δε και τουτω και συ επανω γινου πεντε πολεων ²⁰και ο ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω ²¹εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας ²²λεγει αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζω ο ουκ εσπειρα ²³και δια τι ουκ εδωκας μου το αργυριον επι τραπεζαν καγω ελθων συν τοκω αν αυτο επραξα ²⁴και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι ²⁵και ειπαν αυτω κυριε εχει δεκα μνας ²⁶λεγω υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται ²⁷πλην τους εχθρους μου τουτους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε αυτους εμπροσθεν μου ²⁸και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα ²⁹και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη και βηθανια προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων ³⁰λεγων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν και λυσαντες αυτον αγαγετε ³¹και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³²απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις ³³λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπαν οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον ³⁴οι δε ειπαν οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³⁵και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιριψαντες αυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν ³⁶πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια εαυτων εν τη οδω ³⁷εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αιειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων ³⁸λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος ο βασιλευς εν ονοματι κυριου εν ουρανω ειρηνη και δοξα εν υψιστοις ³⁹και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπαν προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου ⁴⁰και αποκριθεις ειπεν λεγω υμιν εαν ουτοι σιωπησουσιν οι λιθοι κραξουσιν ⁴¹και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτην ⁴²λεγων οτι ει εγnows εν τη ημερα ταυτη και συ τα προς ειρηνην νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου ⁴³οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και παρεμβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν ⁴⁴και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν λιθον επι λιθον εν σοι ανθ ων ουκ εγnows τον

καιρον της επισκοπης σου ⁴⁵ και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας ⁴⁶ λεγων αυτοις γεγραπται και εσται ο οικος μου οικος προσευχης υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις εξητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου ⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων

Chapitre 20

¹και εγενετο εν μια των ημερων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις ²και ειπαν λεγοντες προς αυτον ειπον ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην ³αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω λογον και ειπατε μοι ⁴το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων ⁵οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω ⁶εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων ο λαος απας καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην εινα ⁷και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν ⁸και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ⁹ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους ¹⁰και καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλων ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσουσιν αυτω οι δε γεωργοι εξαπεστειλαν αυτον δειραντες κενον ¹¹και προσεθετο ετερον πεμψαι δουλων οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον ¹²και προσεθετο τριτον πεμψαι οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον ¹³ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον εντραπησονται ¹⁴ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια ¹⁵και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος ¹⁶ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπαν μη γενοιτο ¹⁷ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ¹⁸πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ¹⁹και εξητησαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις επιβαλειν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν τον λαον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους ειπεν την παραβολην ταυτην ²⁰και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθητους υποκρινομενους εαυτους δικαιους εινα ινα επιλαβωνται αυτου λογου ωστε παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος ²¹και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οίδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις ²²εξεστιν ημας καισαρι φορον δουναι η ου ²³κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους ²⁴δειξατε μοι δηναριον τινος εχει εικονα και επιγραφην οι δε ειπαν καισαρος ²⁵ο δε ειπεν προς αυτους τοιουν αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²⁶και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι του ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν ²⁷προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι λεγοντες αναστασιν μη εινα επηρωτησαν αυτον ²⁸λεγοντες διδασκαλε μωυσης εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος η ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁹επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος ³⁰και ο δευτερος ³¹και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον ³²υστερον και η γυνη απεθανεν ³³η γυνη ουν εν τη αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ³⁴και ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και γαμισκονται ³⁵οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται ³⁶ουδε γαρ αποθανειν ετι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν θεου της αναστασεως υιοι οντες ³⁷οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωυσης εμνηυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και θεον ισαακ και θεον ιακωβ ³⁸θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν ³⁹αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπαν διδασκαλε καλως ειπας ⁴⁰ουκετι γαρ ετολμων επερωταν αυτον ουδεν ⁴¹ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον εινα δαυιδ υιον ⁴²αυτος γαρ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ⁴³εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁴δαυιδ ουν αυτον κυριον καλει και πως αυτου υιος εστιν

⁴⁵ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις ⁴⁶προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλοντων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλυσιας εν τοις δειπνοις ⁴⁷οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα

Chapitre 21

¹αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας εις το γαζοφυλακιον τα δωρα αυτων πλουσιους ²ειδεν δε τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει λεπτα δυο ³και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν ⁴παντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης παντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν ⁵και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν ⁶ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ωδε ος ου καταλυθησεται ⁷επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι ⁸ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη πορευθητε οπισω αυτων ⁹οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεως το τελος ¹⁰τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επ εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν ¹¹σεισμοι τε μεγαλοι και κατα τοπους λοιμοι και λιμοι εσονται φοβητρα τε και απ ουρανου σημεια μεγαλα εσται ¹²προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις τας συναγωγας και φυλακας απαγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου ¹³αποβησεται υμιν εις μαρτυριον ¹⁴θετε ουν εν ταις καρδιαις υμων μη προμελεταν απολογηθηται ¹⁵εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντιστηναι η αντειπειν απαντες οι αντικειμενοι υμιν ¹⁶παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων και συγγενων και φιλων και θανατωσουσιν εξ υμων ¹⁷και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ¹⁸και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται ¹⁹εν τη υπομονη υμων κτησεσθε τας ψυχας υμων ²⁰οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης ²¹τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην ²²οτι ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα ²³ουαι ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη τω λαω τουτω ²⁴και πεσουνται στοματι μαχαιρης και αιχμαλωτισθησονται εις τα εθνη παντα και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρις ου πληρωθωσιν [και εσονται] καιροι εθνων ²⁵και εσονται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχους θαλασσης και σαλου ²⁶αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ²⁷και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεως και δοξης πολλης ²⁸αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων ²⁹και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα ³⁰οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γνωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν ³¹ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γνωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου ³²αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως [αν] παντα γενηται ³³ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελευσονται ³⁴προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν αι καρδια υμων εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις βιωτικαις και επιστη εφ υμας αιφνιδιος η ημερα εκεινη ³⁵ως παγισ επεισελευσεται γαρ επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης ³⁶αγρυπνειτε δε εν παντι καιρω δεομενοι ινα κατισχυσητε εκφυγειν ταυτα παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου ³⁷ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων ³⁸και πας ο λαος ωρθριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

Chapitre 22

¹ἤγγιζεν δε ἡ εορτὴ τῶν ἄζυμων ἡ λεγομένη πασχα ²καὶ ἐζητοῦν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνελῶσιν αὐτὸν ἐφοβούντο γὰρ τὸν λαὸν ³εἰσηλθεν δε σατανὰς εἰς ἰουδαν τὸν καλούμενον ἰσκαριωτὴν ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα ⁴καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παραδῶ αὐτὸν ⁵καὶ ἐχαρήσαν καὶ συνεθεντο αὐτῷ ἀργυρίον δοῦναι ⁶καὶ ἐξωμολόγησεν καὶ ἐζητεῖ ευκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἀτερ οἴχλου αὐτοῖς ⁷ἦλθεν δε ἡ ἡμέρα τῶν ἄζυμων ἡ ἐδεῖ θυεσθαι τὸ πασχα ⁸καὶ ἀπεστείλεν πέτρον καὶ ἰωάννην εἰπὼν πορευθέντες ἐτοιμασατέ ἡμῖν τὸ πασχα ἵνα φαγῶμεν ⁹οἱ δε εἶπαν αὐτῷ πού θέλεις ἐτοιμασῶμεν ¹⁰ὁ δε εἶπεν αὐτοῖς ἴδου εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἀνθρώπος κέραμιον ὕδατος βαστάζων ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται ¹¹καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσποτῇ τῆς οἰκίας λέγει σοὶ ὁ διδασκαλὸς πού ἐστίν τὸ καταλύμα ὅπου τὸ πασχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φαγῶ ¹²κακεῖνος ὑμῖν δείξει ἀναγαιὸν μέγα ἐστρωμένον ἐκεῖ ἐτοιμασατέ ¹³ἀπελθόντες δε εὗρον καθὼς εἰρηκεῖ αὐτοῖς καὶ ἠτοιμασαν τὸ πασχα ¹⁴καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα ἀνεπέσεν καὶ οἱ ἀποστόλοι συν αὐτῷ ¹⁵καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἐπιθυμία ἐπεθυμήσα τούτο τὸ πασχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν ¹⁶λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ φαγῶ αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ ¹⁷καὶ δεξαμένος ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπεν λαβετε τούτο καὶ διαμερίσατε εἰς ἑαυτοὺς ¹⁸λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ πῶ ἀπο τοῦ νῦν ἀπο τοῦ γεννηματος τῆς ἀμπέλου ἕως οὐ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ ¹⁹καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἐκλάσεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων τούτο ἐστίν τὸ σῶμα μου [[τὸ ὑπὲρ ὑμῶν δίδομενον τούτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀναμνησιν ²⁰καὶ τὸ ποτήριον ὡσαυτῶς μετὰ τὸ δεῖπνησαι λέγων τούτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον]] ²¹πλὴν ἴδου ἡ χεὶρ τοῦ παραδίδοντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης ²²ὅτι ὁ υἱὸς μὲν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ ὀρισμένον πορεύεται πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὐ παραδίδεται ²³καὶ αὐτοὶ ἠρξάντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἀρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τούτο μέλλων πράσσειν ²⁴ἐγένετο δε καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων ²⁵ὁ δε εἶπεν αὐτοῖς οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ ἐξουσιαζόντες αὐτῶν εὐεργεταὶ καλοῦνται ²⁶ὑμεῖς δε οὐχ οὕτως ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γίνεσθῶ ὡς ὁ νεώτερος καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακόνων ²⁷τίς γὰρ μείζων ὁ ἀνακειμένος ἢ ὁ διακόνων οὐχὶ ὁ ἀνακειμένος ἐγὼ δε ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακόνων ²⁸ὑμεῖς δε ἐστε οἱ διαμεμενηκοτές μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου ²⁹καγὼ διατιθεμαῖ ὑμῖν καθὼς διεθέτο μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν ³⁰ἵνα ἐσθῆτε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου καὶ καθῆσθε ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα φυλάς κρινόντες τοῦ ἰσραὴλ ³¹σὶμων σὶμων ἴδου ὁ σατανὰς ἐζητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σίτον ³²ἐγὼ δε ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου καὶ σὺ ποτε ἐπιστρεψάς στηρίσον τοὺς ἀδελφούς σου ³³ὁ δε εἶπεν αὐτῷ κυριε μετὰ σοῦ ἐτοιμὸς εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι ³⁴ὁ δε εἶπεν λέγω σοὶ πέτρε οὐ φωνήσει σημερον ἀλεκτῶρ ἕως τρις με ἀπαρνήσῃ εἶδεναι ³⁵καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτε ἀπεστείλα ὑμᾶς ἀτερ βαλλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων μὴ τίνας ὑστερήσατε οἱ δε εἶπαν οὐθένος ³⁶εἶπεν δε αὐτοῖς ἀλλὰ νῦν ὁ ἐχὼν βαλλαντίον ἀρατῶ ὁμοίως καὶ πήραν καὶ ὁ μὴ ἐχὼν πώλησατὼ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγορασατὼ μάχαιραν ³⁷λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι τούτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ τὸ καὶ μετὰ ἀνομῶν ἐλογίσθη καὶ γὰρ τὸ περὶ ἐμοῦ τέλος ἐχει ³⁸οἱ δε εἶπαν κυριε ἴδου μάχαιραι ὠδε δύο ὁ δε εἶπεν αὐτοῖς ἱκανὸν ἐστίν ³⁹καὶ ἐξέλθων ἐπορευθῆ κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαίων ἠκολούθησαν δε αὐτῷ [καὶ] οἱ μαθηταὶ ⁴⁰γενομένος δε ἐπὶ τοῦ τοποῦ εἶπεν αὐτοῖς προσευχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν ⁴¹καὶ αὐτὸς ἀπεσπασθῆ ἀπ' αὐτῶν ὥσει λίθου βολὴν καὶ θείῃ τὰ γόνατα προσήυχετο ⁴²λέγων πατέρ εἰ βούλει παρενεγκε τούτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ πλὴν μὴ τὸ θέλημα μου ἀλλὰ τὸ σὸν γίνεσθῶ ⁴³[[ὠφθῆ δε αὐτῷ ἀγγέλους ἀπο τοῦ οὐρανοῦ ἐνισχυῶν αὐτὸν ⁴⁴καὶ γενομένος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενεστέρον προσήυχετο καὶ ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὥσει θρομβοὶ αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν]] ⁴⁵καὶ ἀναστὰς ἀπο τῆς προσευχῆς ἔλθων πρὸς τοὺς μαθητάς εὗρεν κοιμῶμενους αὐτοὺς ἀπο τῆς λυπῆς ⁴⁶καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί καθυδετέ ἀναστάντες προσευχεσθε ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς πειρασμόν ⁴⁷εἰ αὐτοῦ

λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον ⁴⁸ιησους δε ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδως ⁴⁹ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπαν κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρη ⁵⁰και επαταξεν εις τις εξ αυτων του αρχιερεως τον δουλον και αφειλεν το ους αυτου το δεξιον ⁵¹αποκριθεις δε [ο] ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αψαμενος του ωτιου ιασατο αυτον ⁵²ειπεν δε ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων ⁵³καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη εστιν υμων η ωρα και η εξουσια του σκοτους ⁵⁴συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον εις την οικιαν του αρχιερεως ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν ⁵⁵περιαψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων εκαθητο ο πετρος μεσος αυτων ⁵⁶ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην ⁵⁷ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οίδα αυτον γυναι ⁵⁸και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος εφη ανθρωπε ουκ ειμι ⁵⁹και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις δισχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν ⁶⁰ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ ⁶¹και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του ρηματος του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον απαρνηση με τρις ⁶²[και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως] ⁶³και οι ανδρες οι συνεχοντες αυτον ενεπαιζον αυτω δερνοντες ⁶⁴και περικαλυψαντες αυτον επηρωτων λεγοντες προφητευσον τις εστιν ο παισας σε ⁶⁵και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον ⁶⁶και ως εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις τε και γραμματεις και απηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες ⁶⁷ει συ ει ο χριστος ειπον ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε ⁶⁸εαν δε ερωτησω ου μη αποκριθητε ⁶⁹απο του νυν δε εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου ⁷⁰ειπαν δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι ⁷¹οι δε ειπαν τι ετι εχομεν μαρτυριας χρειαν αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

Chapitre 23

¹και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον ²ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευραμεν διαστρεφοντα το εθνος ημων και κωλυοντα φορους καισαρι διδοναι και λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι ³ο δε πιλατος ηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις ⁴ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω ⁵οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας και αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε ⁶πιλατος δε ακουσας επηρωτησεν ει [ο] ανθρωπος γαλιλαιος εστιν ⁷και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδη οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις ⁸ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ εξ ικανων χρονων θελων ιδειν αυτον δια το ακουειν περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον ⁹επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω ¹⁰ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις ευτονωσ καταγορουντες αυτου ¹¹εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω ¹²εγενοντο δε φιλοι ο τε ηρωδης και ο πιλατος εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς αυτους ¹³πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον ¹⁴ειπεν προς αυτους προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουθεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου ¹⁵αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψεν γαρ αυτον προς ημας και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω ¹⁶παιδευσας ουν αυτον απολυσω ¹⁷¹⁸ανεκραγον δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν τον βαραββαν ¹⁹οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βληθεις εν τη φυλακη ²⁰παλιν δε ο πιλατος προσεφωνησεν αυτοις θελων απολυσαι τον ιησουν ²¹οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρου σταυρου αυτον ²²ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω ²³οι δε επεκειντο φωναίς μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναί αυτων ²⁴και πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων ²⁵απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων ²⁶και ως απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνα τινα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου ²⁷ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον ²⁸στραφεις δε προς αυτας ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων ²⁹οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και αι κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθρεψαν ³⁰τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυπατε ημας ³¹οτι ει εν υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται ³²ηγοντο δε και ετεροι κακουργοι δυο συν αυτω αναιρεθηναι ³³και οτε ηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων ³⁴[[ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν]] διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον ³⁵και ειστηκε ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος του θεου ο εκλεκτος ³⁶ενεπαιξαν δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι οξος προσφεροντες αυτω ³⁷και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον ³⁸ην δε και επιγραφη επ αυτω ο βασιλευς των ιουδαιων ουτος ³⁹εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον ουχι συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας ⁴⁰αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμων αυτω εφη ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει ⁴¹και ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν ⁴²και ελεγεν ιησου μνησθητι μου οταν ελθης εις την βασιλειαν σου ⁴³και ειπεν αυτω αμην σοι λεγω σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ⁴⁴και ην ηδη ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης ⁴⁵του ηλιου εκλειποντος εσχισθη δε το καταπετασμα του ναου μεσον ⁴⁶και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις

χειρας σου παρατιθεται το πνευμα μου τουτο δε ειπων εξεπνευσεν ⁴⁷ιδων δε ο εκατονταρχης το γενομενον εδοξαζεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην ⁴⁸και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρησαντες τα γενομενα τυπτοντες τα στηθη υπεστρεφον ⁴⁹ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτω απο μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθουσαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα ⁵⁰και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος ⁵¹ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος προσεδεχετο την βασιλειαν του θεου ⁵²ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου ⁵³και καθελων ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεις ουπω κειμενος ⁵⁴και ημερα ην παρασκευης και σαββατον επεφωσκεν ⁵⁵κατακολουθησασαι δε αι γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθειαι εκ της γαλιλαιας αυτω εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου ⁵⁶υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

Chapitre 24

¹τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεως επι το μνημα ηλθον φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα ²ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου ³εισελθουσαι δε ουχ ευρον το σωμα [[του κυριου ιησου]] ⁴και εγενετο εν τω απορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθητι αστραπτουση ⁵εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων τα προσωπα εις την γην ειπαν προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ⁶[[ουκ εστιν ωδε αλλα ηγερθη]] μνησθητε ως ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια ⁷λεγων τον υιον του ανθρωπου οτι δει παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ⁸και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹και υποστρεψασαι [απο του μνημειου] απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις ¹⁰ησαν δε η μαγδαλινη μαρια και ιωαννα και μαρια η ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις ελεγον προς τους αποστολους ταυτα ¹¹και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα ταυτα και ηπιστουν αυταις ¹²[[ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος]] ¹³και ιδου δυο εξ αυτων εν αυτη τη ημερα ησαν πορευομενοι εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους ¹⁴και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁵και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν [και] αυτος ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις ¹⁶οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωαι αυτον ¹⁷ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εσταθησαν σκυθρωποι ¹⁸αποκριθεις δε εις ονοματι κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις ¹⁹και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπαν αυτω τα περι ιησου του ναζαρηνου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου ²⁰οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον ²¹ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε και συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει αφ ου ταυτα εγενετο ²²αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριναι επι το μνημειον ²³και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην ²⁴και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον ²⁵και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται ²⁶ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου ²⁷και αρξαμενος απο μωυσεως και απο παντων των προφητων διερμηνευσεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου ²⁸και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιησατο πορρωτερον πορευεσθαι ²⁹και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν ηδη η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις ³⁰και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις ³¹αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων ³²και ειπαν προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην ως ελαλει ημιν εν τη οδω ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας ³³και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον ηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις ³⁴λεγοντας οτι οντως ηγερθη ο κυριος και ωφθη σιμωνι ³⁵και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου ³⁶ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος εστη εν μεσω αυτων [[και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν]] ³⁷πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν ³⁸και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν τη καρδια υμων ³⁹ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι εγω ειμι αυτος ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα ⁴⁰[[και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας]] ⁴¹ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε ⁴²οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οππου μερος ⁴³και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν ⁴⁴ειπεν δε προς αυτους ουτοι οι λογοι μου ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν οτι

δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μουσεως και τοις προφηταις και ψαλμοις περι εμου ⁴⁵τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας ⁴⁶και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα ⁴⁷και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν εις αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενοι απο ιερουσαλημ ⁴⁸υμεις μαρτυρες τουτων ⁴⁹και ιδου εγω εξαποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν τη πολει εως ου ενδυσησθε εξ υψους δυναμιν ⁵⁰εξηγαγεν δε αυτους εως προς βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους ⁵¹και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων [[και ανεφερετο εις τον ουρανον]] ⁵²και αυτοι [[προσκυνησαντες αυτον]] υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης ⁵³και ησαν δια παντος εν τω ιερω ευλογουντες τον θεον